

ÇOLPON OROZALİYEVA
(ЧОЛПОН ОРОЗАЛИЕВА) –

2 oktyabr 1991-ci ildə Calalabad bölgəsinin Toktoqul elində doğulub. Bişkek Musiqi və Pedaqoji Kollecinin (2014), İşenalı Arabayev ad. Qırğız Dövlət Universitetinin Filologiya fakultəsinin (2018) məzunudur.

“Nur borbor” Yaradıcı Gənclər Akademiyasının üzvüdür.

“Gənc qələmlər” şeir müsabiqəsinin yüksək ödəlünü qazanıb. “Vida” adlı hekayələr; “Yaşıl düzdəki musiqi səsi” adlı şeir kitabı gün üzü görüb.

Hazırda Bişkekdə özəl ali təhsil müəssisəsində Ədəbiyyat fənnini tədris edir.

YAYLAQDAKI XATİRƏ

Sərin yelin çəmən boyu coşması,
göy yamacda dəli atın qaçması,
ah, nə xoşdur dada gələn yaddaşla
xatirənin çiçək kimi açması...

Hünərini öydüm mərd dağlıların,
Gördüm o əriyən kəhraba yağı. –
Altı il keçibdi dada bilmirəm
Qazanın dibində qalan qazmağı...

At bağlanan köhnə dirək boş qalıb,
Axtardım aramsız – beş gün boyunca.
Gözlərim dolmuşdu, düzünü deyim,
Öluncə o qaşqa buzov, uçqunda...

İlk dəfə isitdi qəlbimi orda,
Köhnəlməyən əziz, zərif hədiyyə.
Çobanın oğlutək o gündən bəri,
Kimsənin eşqini duymadım elə...

Xoşbəxtliyə həsrət qalıb həyatda,
Xəyallarım bəzən uçur uzağa... –
Yoldaş olub yola çıxmaq qələmlə...
Artır yenə getmək arzum yaylağa.

GÜMÜŞ DÖVRÜ

Bir qarı çox süzdü hörüklərimi,
O baxdıqca şübhə qondu ağıma.
Maraqla qarıya doğru çevrildim,
“Bənzəyirsən, dedi, gənclik çağıma.”

Bu gününü güldüm keçdim taleyin,
Hər gününə sevgi qatım omrümün.
Qürurlanıb nazlı-nazlı yeridim,
Dedilər, geyimim qəşəng görünür.

Görkəminə bir az diqqət eləsən,
Yaraşacaq uzun-qısa – nə geysən.
Hər yaşında gülsən belə fərəhlə,
Yaraşacaq qara sevda da gəlsə...

Yanırlıq azdı desək xoş günlər,
Yığılan güc damla kimi daş dələ.
Bəzən bir səhvimiz olanda belə
“Öyrənəcək, hələ gəncliyi” deyərlər...

İstəməsək belə onu biz əsla,
Gələcəkdir gümüş dövrü təlaşla.
Çata bilsək uşaqlara baxarkən,
Həsəti çəkilən o gənc illərə..!

KÖYNƏK

Vaxtı çatdı, görüşməyə gedəcək,
Xəfif yeldə yellənərək ağ köynək.
Gülümsədin gəldiyimi görünəcə,
“Baxın, mənim gülüm gəldi” deyərək.

Bəlkə bitər bu həsrətin ömrü də,
Bu arzum da hələ düşmür gözümdən.
Köynəyində solğun ləkə göründü,
Qırmızı rəng, başqa dodaq izindən...

Bəzən insan aza bilir yolundan,
Bu düşüncə yanlışa da sonunda;
Kiçik səhvdir, düşünməyə gərək yox,
Bağışladım, qəzəb, hirs yox halımda.

Güclü olsun deyə eşqin alovu,
Qəhvə rəngli köynək geyib gələrsən;
Sonra əgər çəşsan yenə yolunu,
Günahını qəhvə köynək gizləsin...

(Çevirən: *Dos.Dr. Təranə TURAN RƏHİMLİ*)